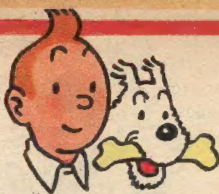

KUIFJE

ACHTSTE JAARGANG — 26-2-53

Nr 8

PRIJS : 6 Frs · IN NEDERLAND 40 Cts

Scaramouche

NAAR EEN TECHNICOLOR FILM VAN DE METRO GOLDWYN MAYER

De gebeurtenis speelt zich af in het jaar Onzes Heren 1787. Lodewijk de XVIe regeert over Frankrijk. In schijn is alles nog rustig, doch de grote revolutie van 1789 nadert... Philippe de Valmorin publiceert een boek waarin hij het regime, de alleenheerschappij van de koning, enz. aanvalt. Met zijn vriend André Moreau moet Philippe de hoofdstad ontvluchten. Onderweg worden de jongelui echter gevangen genomen en voor Markies Noël de Maynes geleid...

Doch Moreau wil absoluut bij z'n vriend zijn. Hij trekt een gordijn van de wand, gooit ze over de huzaar en loopt buiten.
Ha, jij vlegel ! Schelm !

Staak dat ongelijk gevecht, de Maynes... Denk dat je die slag van mij ontving !

Te laat... Ik kom te laat, m'n arme vriend...

Moreau zet alle voorzichtigheid op zij en loopt naar de markies...
Je denkt een heldendaad te hebben verricht, maar je was laf, laf !

Kalmpjes aan, vriend, want...

... vooraleer te vechten, moet je een degen kunnen hanteren !

De jonge man ziet in dat hij het tegen de Maynes niet zal halen, hij staakt het schermen en trekt zijn pistool...
Heel juist, markies ! Laat me toe enkele lessen te nemen, nadien zullen we dit duel met gelijke kansen hervatten...

Ik zal je wreken, Philippe !

Maar de markies is het daarmee niet eens, en laat Moreau achtervolgen als vijand van de monarchie. Opgejaagd zwerft Moreau door de stad...
Daar is hij, soldaten, neem hem gevangen !

André stoot een deur open en staat achter de schermen van een theater...

Héhé, jongeman, wie... hik... gaf je de toelating... hik... de rust... hik... van de beroemde Scaramouche te storen... hik...
Die man is dronken ! Ik heb een idee...

De jonge man trekt de klederen van de komediant aan, loopt op het toneel en improviseert een nummer dat veel succes oogst...
Hahaha !
Hahaha !... Hij overtreft zichzelf ! Hij is prachtig !

Achter de schermen...
Wat gebeurt er ? Dat is niet meer dezelfde Scaramouche en nooit te voren had hij zoveel succes !
Ja, is het nog wel ónze Scaramouche ?

De soldaten zoeken ook in de schouwburg in de hoop Moreau te vinden...
Haha, olijkerd!
Haha, m'n lief soldaatje ! Kittelekittele...

De nieuwe Scaramouche verlaat het toneel onder de daverende toejuichingen van het publiek...
Wie je ook weze, mijn hartelijkste gelukwensen !
André Moreau vertelt wie hij is, en waarom hij de rol van Scaramouche vervulde. Binet, de directeur van het theater, neemt Moreau op in zijn troep...

Dank je, Binet, je bewijst me een grote dienst. Hier ben ik ten minste veilig.
Speel voort zoals je begonnen bent, en ik dank je voor je medewerking !

Enkele tijd later...
André heeft zich in het hoofd gestoken d'Outreval, de wapenmeester van markies de Maynes te spreken, en tracht het huis van zijn vijand binnen te dringen...

Vooruit ! de doorgang is vrij !

Haha, ze zijn bij hun dagelijkse oefeningen. Indien die d'Outreval me maar lessen wou geven !

De jonge man wacht tot de schermmeester alleen is...
Ho, wat is dat ?

Achteruit ! Wat kom je hier doen ?

Vrees niets, d'Outreval. Wil je me geen schermlessen geven ? Ik vraag het je in naam van dat hier...
FRATERNITÉ

« Vrijheid ! Gelijkheid ! Broederlijkheid ! » Ik hield van dit boek... Ik zal je helpen, maar gemakkelijk zal het niet zijn...
Ze zijn het spoedig eens. Iedere avond zal de schermmeester les geven aan de jonge Moreau. Om niet opgemerkt te worden, zal André langs een geheime gang in de wapenzaal komen...

Moreau is een goed leerling. d'Outreval laat hem de kaarsen vlugger en vlugger uitdoven...
Goed. Het is echter niet voldoende vlug te zijn, je moet nauwkeurig werken en klem je degen niet te stevig vast..
Ook niet te los, want dan ontglipt hij aan je hand...
Nogmaals geraakt !
Twee weken later...
d'Outreval, geloof je dat ik me thans met de Maynes kan meten ?
Hm... Hm...

Doch het is de Maynes, die plotseling is komen opdagen, die antwoordt...
Ik verras je, nietwaar d'Outreval !
En garde, Moreau !

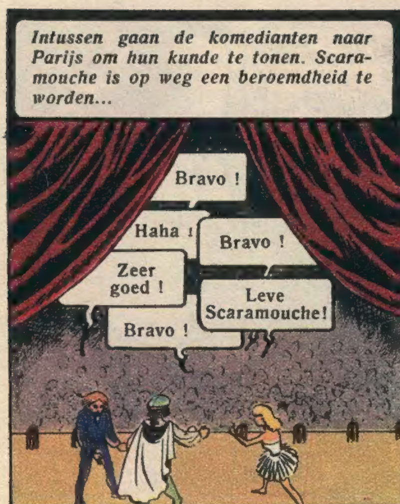

Hier ben ik, markies !
Verwaande schelm ! Ik zal je een ander les geven... een bloedige !

Je bent zelfs niet bekwaam die sixte af te weren... en deze schijnbeweging ?... Ook niet ! Je bent geen gevecht waard ! Wachters...
Die de Maynes is werkelijk onklopbaar !
De wachters komen in de zaal...

Waar is d'Outreval gebleven ? Hij vluchtte zeker langs de geheime gang... Ik doe hetzelfde...

Met een sprong staat Moreau bij de muur, doet de veren werken en...
We zullen elkaar nog weerzien, markies !

Dank zij d'Outreval vindt hij onderkomen bij de oude schermleraar van de wapenmeester van de Maynes en profiteert van de kundige lessen van de oude meester.
Bravo, Moreau ! Maar je zou het veel beter doen, indien je minder met je hart en meer met je hoofd vocht !

Intussen gaan de komedianten naar Parijs om hun kunde te tonen. Scaramouche is op weg een beroemdheid te worden...
Bravo !
Haha !
Bravo !
Zeer goed !
Leve Scaramouche!
Bravo !

Zelfs de adel lacht om de guitenstreken van Scaramouche...
Hij is werkelijk buitengewoon !
Wat een acteur!
Kind !
Ik zou hem willen zien zonder masker !

Bij de markies de Maynes.
Denk toch niet eeuwig aan Moreau. Ga eens uit ! Als we naar die Scaramouche eens gingen kijken ? Heel Parijs praat er over !

Je hebt gelijk. Ik heb al genoeg wraakplannen verzonnen...

Die avond in het theater...
Aai, de wereld is gek !... Maar ik... Scaramouche... Ooo !...

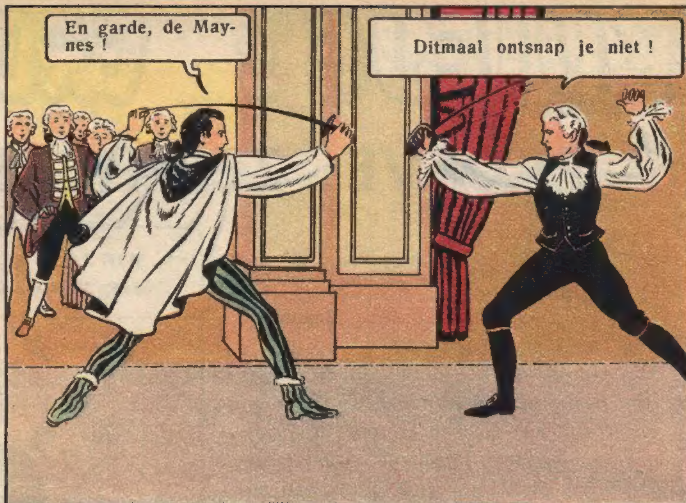

Het uur heeft geslagen, de Maynes is in de zaal. Philippe de Valmorin, ik zal je wreken, of sterven !
Hé, wat haalt hij nu weer uit ?

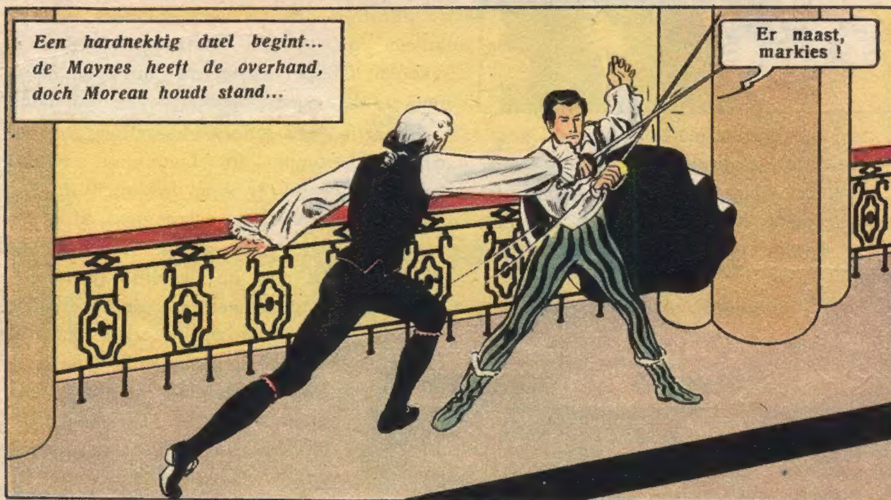

Scaramouche grijpt de koord van de grote kroonluchter die in het midden van de zaal...

... hangt en zwiert door de zaal tot in de loge van de Maynes en zijn gezel. Deze geloven natuurlijk in een frats van de acteur...
Hahaha! Wees niet bang, ik ken hem, hij weet iedereen aan het lachen te krijgen !

Jij bent beenhouwer de Maynes ?
Hahaha !
Die stem ?

Maar inderdaad, ik stelde me niet eens voor : Scaramouche voor iedereen, en MOREAU OM JE TE DIENEN...

En garde, de Maynes !
Ditmaal ontsnap je niet !

Een hardnekkig duel begint... de Maynes heeft de overhand, doch Moreau houdt stand...
Er naast, markies !

Maar Moreau wordt door de markies in het nauw gedreven...
Let op, Moreau, je moet met je hoofd vechten, en niet met je hart !...

De acteur kan zich los maken, hij heeft zijn koelbloedigheid herwonnen en het is de Maynes die moet wijken...

Vooruit, de Maynes, je slaat een triestig figuur ! Ben je ziek ? Was je liever elders ? Hier, weer deze sixte af en deze schijnstoot !...

Bleek als de dood wordt de Maynes in de hoek gedreven. Het is zijn eerste nederlaag...

In een opwelling van haat gooit hij zijn degen naar zijn tegenstrever, maar het is mis... De markies toont hier zijn waar gelaat, hij is 'n schurk.

Dat is laf !
Wat een schande ! Is dat werkelijk markies de Maynes ?
Wie zou dit van hem verwacht hebben?

Ik kan niemand koudweg vermoorden, markies. Ik laat je vrijuit gaan, maar je eer heb je bezoedeld !

de Maynes gaat buiten. Iedereen bekijkt hem misprijzend... André Moreau heeft woord gehouden en zijn vriend Philippe gewroken.
EINDE

KUIFJE'S GROTE PRIJSVRAAG

6e PROEVE: ZES HEREN IN EEN TREINCOUPE

IN het station van Dover, in het jaar 1897.

— Reizigers voor Londen, instappen a.u.b. !

We werpen even een blik in de wagen waar het drama zich zal afspelen.

Drie gentlemen hebben er reeds in plaats genomen : Cooper, Johnstone en Farrington. (Bekijk het bijgevoegd plan). Een minuut vóór de trein uit het station spoort, komen de heren Smith, Blake en eindelijk ook Howard binnen gesprongen. Op het ogenblik dat Howard in de gang is, loopt iemand hem nogal brutaal tegen het lijf. Men hoort glas rinkelen...

— Damned ! Die dwaas heeft mijn bril gebroken, en ik heb er geen andere bij me. Nu ben ik zó bijziend als een mol ! Wat gedaan ?

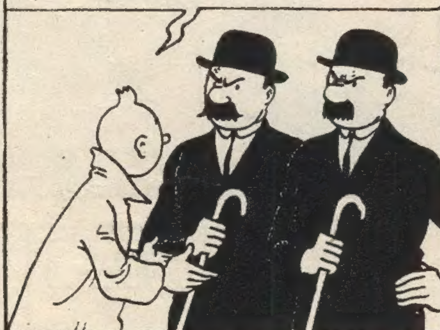
Tastend gaat Howard naar de coupé, die we reeds kennen, en zet zich op de plaats die nog leeg is. Hij ziet er erg vertoornd uit.

De trein vertrekt.

Cooper zit bij het geopend venster en kijkt naar het voorbijglijdend landschap. Johnstone leest een krant. Smith heeft een sigaret opgestoken en Farrington, die tegenover Smith heeft plaats genomen, bemerkt dat de handen van zijn reisgenoot erg beven.

— Een herinnering aan m'n verblijf in Indië. Ik was er tien jaar officier, zegt Smith glimlachend, want hij had de verbaasde blikken van Farrington gezien.

De twee heren knopen een gesprek aan, en het duurt niet lang, of Farrington stelt voor een partijtje te kaarten. Smith is hiervoor dadelijk te vinden. Hij neemt z'n koffer uit het net en zet ze zodanig op de kieën, dat ze als speeltafel kan dienst doen.

— Excuseer, doch het is de eerste keer dat ik deze weg afleg. Zou u me niet kunnen zeggen hoeveel stations we nog van F... verwijderd zijn ? vraagt Blake aan Howard.

— Drie, antwoordt Howard stil. Hij denkt nog steeds aan zijn gebroken bril.

— Uw kaartjes, a.u.b., heren, roept de treinwachter.

Johnstone reikt de beambte een week-abonnement, de vijf andere reizigers een gewoon reisbiljet.

De treinwachter gaat weer weg en de stilte wordt slechts nu en dan onderbroken door de kaartspelers wanneer ze hun troef uitspelen.

Johnstone heeft z'n bolhoed op z'n knieën gelegd en schijnt een uiltje te vangen. Cooper slaapt met halfopen mond, het hoofd op de leuning van de bank.

Plotseling een langgerekt gefluit, de trein rijdt een tunnel in. Gedurende twintig seconden heerst er een volslagen duisternis in de trein. Een schot gaat af...

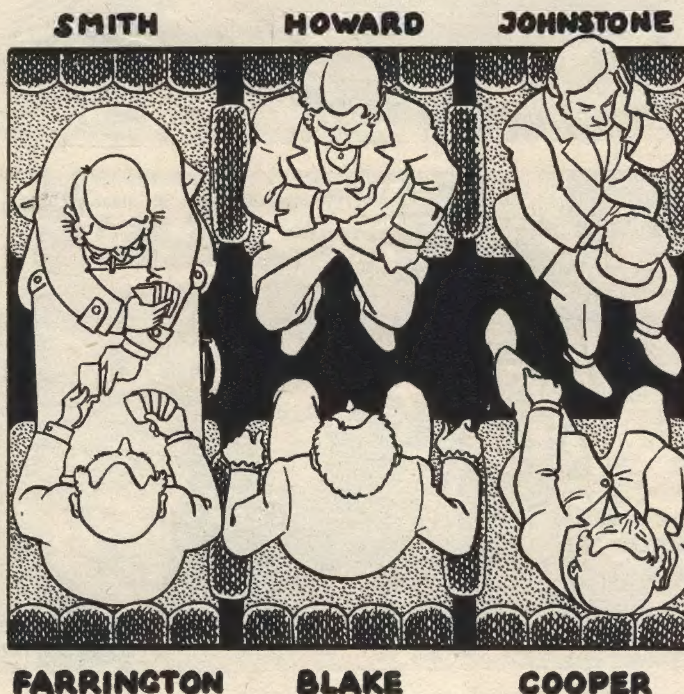
Als er weer licht wordt, ziet men dat de zes heren nog op dezelfde plaats zitten. Cooper ziet bleek en uit de binnenzak van zijn overjas haalt hij zijn dikke portefeuille waarin de kogel, als bij mirakel, bleef steken.

Een van zijn reisgenoten heeft hem willen vermoorden !...

Cooper bekijkt beurtelings Farrington, Smith, Howard, Blake en Johnstone. Plotseling gaat er hem een licht op.

— Jij, jij hebt me willen doden ! schreeuwt Cooper. Je wou me uit de weg ruimen omdat ik ga getuigen in het proces Jeffries (1) en je weet dat mijn getuigenis de dader zal doen bekennen...

WIE heeft Cooper aangewezen ? Herlees heel langzaam en aandachtig de tekst die vooraf ging, bekijk, het plannetje en geef de naam van de man die poogde Cooper neer te schieten.

(1) Een belangrijke moordzaak uit die tijd.

REGLEMENT

1. — De Grote Prijsvraag is gratis, alle lezers van ons blad kunnen er aan deelnemen, van welke nationaliteit ze ook wezen.
2. — De deelnemers moeten zes jaar geworden zijn, en niet ouder zijn dan achttien, d.w.z. geboren zijn tussen : 1 Januari 1934 en 1 Januari 1947.
3. — De Prijsvraag is verdeeld in zes proeven. De laatste verschijnt in dit nummer.
4. — De oplossingen van de zes proeven moeten ons samen opgezonden worden op één formulier dat, volgende week, in ons blad zal ingelast worden.
5. — Op dit formulier moeten de zes deelnemingsbons gekleefd worden : 1, 2, 3, 4, 5, 6.
6. — Dit formulier, ingevuld en ondertekend, moet in een gefrankeerde omslag gezonden worden aan : KUIFJE-BRUSSEL, met de vermelding : GROTE PRIJSVRAAG 1953.
7. — De omslag mag alléén dit formulier bevatten en geen brieven of andere mededelingen.
8. — De correctie van de antwoorden gebeurt in onze kantoren onder het toezicht van een deurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.

★

N. B. — Onze lezers in de kolonie en overzese gebieden krijgen een maand langer tijd om hun oplossingen in te sturen.

PRIJSVRAAG 1953 6

1e PRIJS : EEN MOOIE DYNA-PANHARD

Voor 200.000 Frs. of Fl. 15.000 prijzen !

LIJST VAN DE PRIJZEN

1	**Mooie auto DYNA-PANHARD**	68.900 frs.	20	Voetballen	250 frs.
1	AJAX-fiets « Randonneuse » met 6 versnellingen, firma AJAX, Maurice Lemonnierlaan, 176, Brussel	6.155 frs.	10	Tafelvoetbalspelen « SUBBUTEO », Josef II straat, 61, Brussel	245 frs.
4	AJAX-fietsen « Mosquito »	3.660 frs.	4	Volledige Ping-Pongspelen (Donnay)	200 frs.
5	Electrische treinen met alle bijbehoren MARKLIN, Firma FERBER, Sint-Jansstraat, Brussel	2.300 frs.	15	SUBBUTEO-spelen (Hockey)	140 frs.
5	Armbanduurwerken TISSOT	1.500 frs.	15	Richtingaanwijzers voor fiets, model AJAX	90 frs.
3	Canadese tenten « DE KAMPEERDER », Koninklijke straat, 169, Brussel	1.190 frs.	20	Zweedse messen « DE KAMPEERDER »	85 frs.
3	Donzen slaapzakken « DE KAMPEERDER »	1.050 frs.	50	Abonnementen van drie maanden op « KUIFJE »	70 frs.
15	Fototoestellen Box Tengor « ZEISS IKON »	620 frs.	100	Bim-Bam-spelen « NAVYBEL »	69 frs.
5	Luchtmatrassen « DE KAMPEERDER »	590 frs.	50	Albums « DE ZWAARDVIS », tweede deel	65 frs.
24	Vulpennen « PARKER 21 »	420 frs.	50	Albums « CORENTIN », tweede deel	59 frs.
5	Fietszakken AJAX	375 frs.	50	Albums « HET SPAANSE SPOOK »	48 frs.
10	Ballen voor basket-ball spel	350 frs.	200	Boeken	20 frs.
48	Uitrustingen Philidyne, van « PHILIPS », voor de fiets	275 frs.	50	Deck tennis-spelen « DE KAMPEERDER »	20 frs.

De TISSOT-uurwerken bieden ook nog een verrassing.

BIJKOMENDE VRAAG

MET de zesde vraag, die in dit nummer verschijnt, neemt onze GROTE PRIJSVRAAG 1953 dan een einde.

Om nu de deelnemers die op de zes vragen, hetzelfde aantal punten zouden bekomen te schiften, volgt er een bijkomende vraag. We hebben ze zo aangenaam mogelijk gemaakt en zijn er van overtuigd, dat jullie ze zullen kunnen oplossen.

Ziehier waarin die bijkomende vraag bestaat :

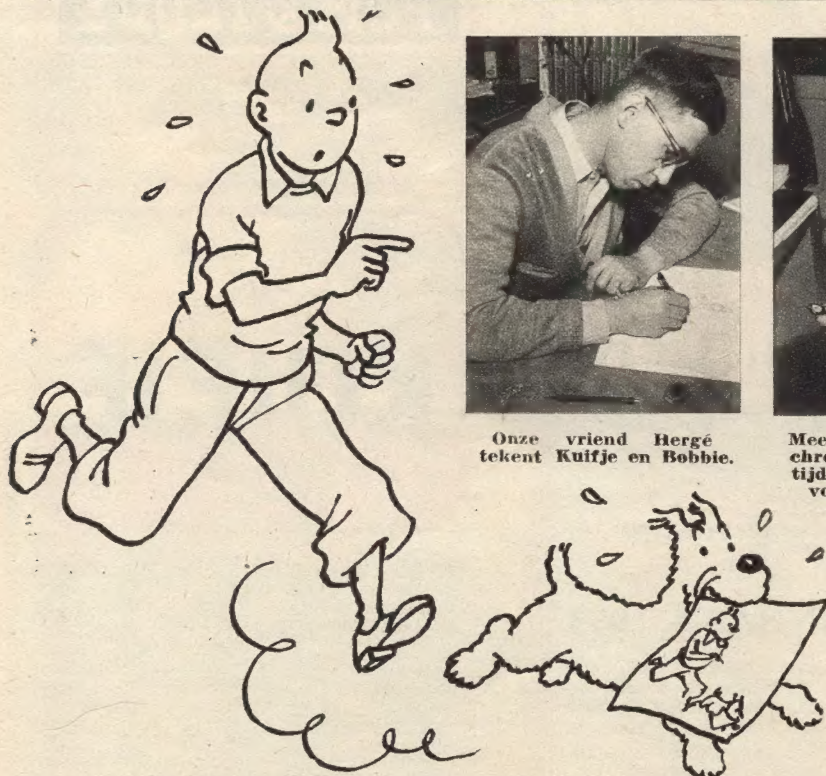
In gezelschap van Meester Frankignoul, deurwaarder te Brussel, zijn we naar het huis van Hergé gegaan en we hebben onze vriend gevraagd Kuifje en Bobbie te tekenen. Jullie vinden deze tekening hiernaast op de juiste grootte weergegeven.

Meester Frankignoul heeft dan een TISSOT-SCOUT uurwerk genomen en nagegaan hoeveel tijd Hergé juist nodig had om z'n tekening te maken.

De vraag is nu :

HOEVEEL TIJD BESTEEDDE HERGE AAN HET TEKENEN VAN KUIFJE EN BOBBIE OP DEZE PAGINA AFGEDRUKT ?

Onze vriend Hergé tekent Kuifje en Bobbie.

Meester Frankignoul chronometreert de tijd die Hergé daarvoor nodig heeft.

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK WORDT HET SPECIAAL FORMULIER INGELAST !

EEN BRIEF UIT AMERIKA

VOOR enkele weken vertelde ik je, dat ik een brief gekregen had uit Wenen van een lezer die me met genoegen schreef, dat hij, dank zij Kuifje, Nederlands had geleerd. Deze week kreeg ik een brief uit Amerika die ik eveneens graag citeer. Hij kwam van een jonge moeder van drie kinderen, die zelf Kuifje las, vóór haar kinderen geboren waren! Die lezeres maakte onze ploeg eerst enkele complimentjes voor het succes en de voortdurende vernieuwing en verjonging van ons blad. « Wij voelen ons soms verouderen, schreef ze, maar Kuifje blijft altijd even jong. Voor trouwe lezers blijft Kuifje niet alleen de beste ontspanning, maar tevens de beste verjongingskuur die ik ken. Ik heb niettemin een kleine opmerking te maken. Telkens wanneer er in De Postiljon een of ander nieuwsje uit Amerika gepubliceerd wordt, gaat dat gepaard met een klein ironisch commentaar b.v. « dat gebeurt alleen maar in Amerika », « dat kan men alleen maar in Amerika zien of beleven... », enz. Sommige van die berichtjes zijn inderdaad juist, anderen min of meer overdreven. Moesten de redacteurs van Kuifje eens naar Amerika komen dan zouden ze er zich rekenschap kunnen van geven, dat er hier inderdaad sommige voor Europeanen eigenaardige dingen te zien en te beleven zijn, maar men zou de Amerikanen ook leren kennen als vriendelijke minzame mensen, die niet stoten en duwen op straat, in de bussen en op de andere drukke plaatsen. Men lacht er meer dan in Europa, men helpt er veel vlugger kinderen, vrouwen en ouden van dagen en gebrekkigen. In Amerika vindt men een spontane vriendelijkheid die in Europa zeldzaam geworden is. En in het dagelijks leven is dat toch van groot belang. Ik heb gemeend, mijn beste Kuifje, dat ik als trouwe lezeres je die kleine opmerking mocht maken. Misschien zul je ook die andere zijde van de Amerikanen eens willen belichten en hen niet altijd langs hun zwakste kant voorstellen. »

Ik hou van die toon en de spontaneïteit waarop deze trouwe lezeres haar opinie te kennen geeft. Wanneer ik af en toe vraag dat men zijn opinie over Kuifje zou te kennen geven, dan verwacht ik geen bloemetjes. Onder vrienden moet men zowel over het minder goede als over het goede durven spreken. Nietwaar?

Kuifje

VOLGENDE WEEK LEES JE IN KUIFJE

EEN VOLLEDIG BEELDVERHAAL IN VIJF BLADZIJDEN :
DE RING VAN BALDEWIJN DE I[e]
door ROCHELLE

EEN BOEIEND VRAAGGESPREK

KUIFJE OP DE MAAN !
Mogelijk of Onmogelijk ?
Hergé antwoordt speciaal voor jullie op zes vragen die hem gesteld werden in verband met zijn tekenverhaal.

Het begin van een nieuw tekenverhaal van FRANS CRAENHALS

POM & TEDDY

DE ONTROERENDE GESCHIEDENIS VAN EEN KLEINE EZEL EN ZIJN JONGE MEESTER

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. 1909.16 *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

Abonnementsprijzen	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Ab. drie maand. .	70.— fr.	80.— fr.
Ab. zes maand. .	135.— fr.	155.— fr.
Ab. één jaar . .	265.— fr.	300.— fr.

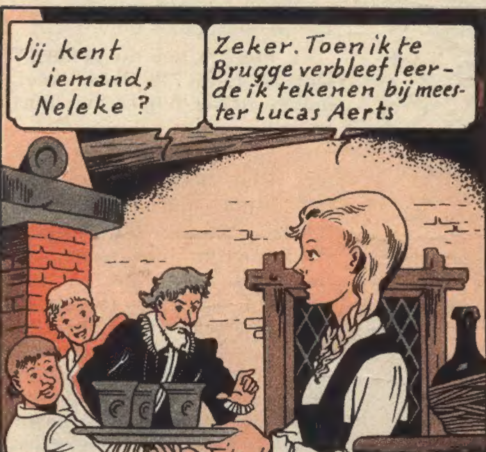
KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs : fl. 4,00 per kwartaal.

VOLGENDE WEEK : VERVOLG VAN « DE KERELS VAN VLAANDEREN ».

Theodoor de Bry vertelt aan onze vrienden, dat hij tevergeefs naar een schilder of tekenaar heeft gezocht die naar de Nieuwe Wereld zou willen gaan. Nele echter kent iemand...

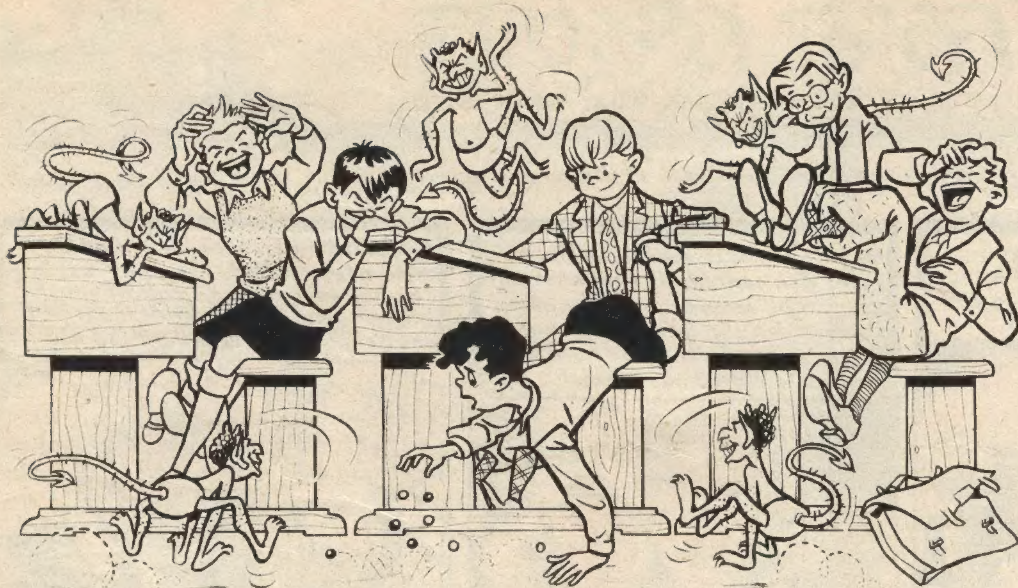

(Wordt voortgezet.)

ZO GAAT H

Over de schoolmeesters en de klas doen ontzaglijk veel moppen de ronde. Meestal gaat het over bengels, die de meester in het ootje nemen, of zich achter zijn rug kostelijk vermaken. Mag het nu voor één keertje eens anders ? Mag een meester nu eens zelf wat over zijn ervaringen vertellen ?

DE mooiste herinnering bewaar ik van een gezellig vierde klasje. Bengels waren het zeker, van tijd tot tijd konden ze toch zo duivels zijn, maar in de grond waren het goeie kerels.

Er zijn zo van die dagen, dat alles in de klas op wieltjes loopt. De klas begint, de lessen worden opgezegd, er wordt straf geschreven (ook al !), de zon loert door de ruiten, de jongens zitten te dromen en tingelingeling !... de bel gaat voor iemand vermoedde, dat het al zo laat was.

Ja, dat zijn de rustige dagen en... laat me het maar toegeven... eigenlijk ook de saaie dagen. De meester mag zich niet eens kwaad maken !

Maar soms is het heel anders. Al vroeg begint het. Onverwachts kletteren als een ratelende donder een dozijntje knikkers over de vloer. Franske Verriest (ik zal je echte naam maar niet noemen, he Frans ?) heeft in alle stilte zijn winst zitten tellen en nu is de hele verzameling uit zijn handen gegleden. Heel de klas brult het uit, de meester kribbelt iets in zijn zwart puntenboekje en de rust is naar de maan. Het is net of iedereen wakker geschoten is, ook de kwelduiveltjes, die in ieder rakkershart verscholen zitten.

Kort daarop wordt de huistaak nagezien.

Fred, moet de meester brommen, hoe komt die grote vlek op uw schrijfboek ? Met inkt gespeeld zeker ?

— Neen, mijnheer, zei Fred, dat waren eerst maar vier kleine vlekjes.

— En daar heb je dan voor je genoegen ineens een grote van gemaakt ?

— Ja, mijnheer, antwoordt Fred bedeesd. Vader heeft me een oorveeg beloofd voor iedere vlek op mijn werk... en toen dacht ik...

Geschiedenis is voor de meeste knapen uit de klas het lievelingsvak, zolang de meester maar spannend vertelt. In gedachten zien ze dan al de Klauwaerts op de Leliaerts losstormen, of ze voelen zich als Ambiorix aan het hoofd van zijn krijgers. Volgt er echter een schriftelijke ondervraging, dan is het heel anders gesteld. Hun geheugen schijnt dan wel bevroren.

Onlangs was het weer het geval. Piet, die denkelijk zijn les niet heeft geleerd, heeft al een paar keren over de schouder van zijn voorman geloerd om wat wijzer te worden.

— Piet, is het nu genoeg ? Dat is nu al de derde keer, dat je op het papier van Bert kijkt !

— Ja maar, meester, stottert Piet beteuterd, ik kan het bijna niet lezen, Bert schrijft ook zo onduidelijk !

Natuurlijk schaterde de hele klas het uit en Rik stond in zijn bank te dansen, dat de inktkoker uit het gaatje wipte en over zijn knieën leegliep. Van de ondervraging kwam nadien niet veel meer terecht. Toen ik de antwoorden overlas, vond ik ergens als antwoord op de vraag : « Noem vijf stammen van de Oude Belgen. »

« Deze vijf stammen zijn : de Trevieren, de Grenadieren, de Pompieren, de Doeanen en de Aksijnzen. »

Op de vraag : « Noem vier Bourgondische hertogen ! » luidde het antwoord : « Karel de Kale, Godfroid van Boeljon, Don Kichot en Prins Karel ».

Het was natuurlijk Suske, die dit uitgevonden had. Hij was ook de man, die in de catechismusles op de vraag : « Welke zijn de vier Evangelisten ? » zou antwoorden : « De vier Evangelisten zijn deze drie : Johannes en Paulus. »

En zo zou ik kunnen voortgaan, tientallen vrolijke en ja, ook minder prettige voorvalletjes verbreken de kalmte van het schooljaar.

Misschien hoor je liever iets over de opstellen. Die fameuze opstelletjes ! De hoofden steken nog vol van spelen en ravotten. Hoe kan men dan zijn gedachten bijeenhouden voor al die zwaarwichtige wijsheid, die de meester met eindeloos geduld in hun keikoppen tracht te hameren... Enkele leuke zinnetjes uit opstellen van dit fameus vierde klasje :

...Tijgers en leeuwen zijn hartverscheurende roofdieren...

...De man viel van de ladder en was

ET ER SOMS AAN TOE IN MIJN KLAS...

op de slag dood. Hij kloeg over inwendige pijnen in het ganse lichaam..

Albert ging voor zijn moeder melk halen, die ziek te bed lag in een potteke...

In de zee zwemmen de vissen omdat het daar niet diep genoeg is om te staan...

Zulke zaken komt de meester allemaal tegen in de klas. Misschien lacht hij er niet mee in de klas, daar moet hij immers boos kijken, maar, wees gerust, thuis kan hij er ook smakelijk om lachen.

DOOR K. B.

GEILLUSTREERD DOOR

A. PANIS

Om te sluiten geef ik u hier een opstelletje van Jan Verrijcke, zoals hij het zou neerpennen na een interessante les in gezondheidsleer :

DE MENS

De mens bestaat uit vijf stukken : kop, hals, lijf, armen en benen. Rond heel die mens is een soort zak gemaakt : het vel. Zonder die zak zou de mens uiteen vallen.

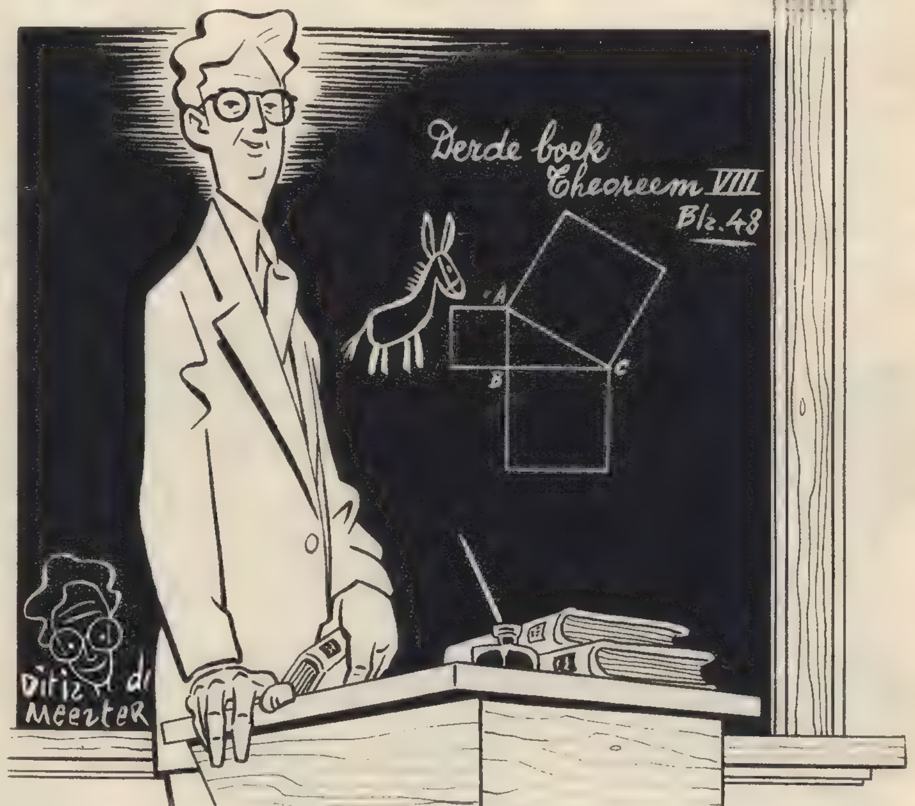
De kop steekt somtijds zeer hoog boven de grond uit, dikwijls twee meter. De mensen zetten er een deksel op, de hoed genaamd. Aan de kop zijn drie uitwassen, waartegen je stoot wanneer je over het aangezicht wrijft : die uitwassen heten neus en oren. De oren staan even ver van elkaar en de kop staat er juist tussen. De neus staat in het midden van het gezicht er heel vast op, zodat ge nooit heel het gezicht van de mens kunt zien.

Langs voor kan de kop open : langs die opening steekt de mens alles in zijn lijf. De mens doet dat, omdat hij van binnen hol is. De kop is soms gevuld met verstand. Verstand is iets, dat de mens gebruikt als hij slim wil zijn.

Boven op de mens groeit haar. Op die manier kan heel de mens in de schaduw lopen. Sommige mensen doen hun haar af, maar dat helpt niet.

Aan weerszijden van het lijf beginnen de armen, op een halve meter van de grond. Die groeien van zelf tot boven aan het lijf en daar groeien ze er aan vast. De benen, die onder in het lijf steken, zijn zo lang, dat ze dwars door de klederen groeien en soms tot een halve meter er onder. Ze hangen bijna tot tegen de grond. Om te beletten dat de benen de grond raken, steken de mensen hun benen in schoenen of klompen. En dan zijn de mensen nog verplicht hun benen in te trekken als ze willen gaan, zo lang zijn ze. Als ze hun benen verzetten, gaat heel hun lijf mee. Daarom zegt men dat de benen de voornaamste en sterkste delen van de mens zijn.

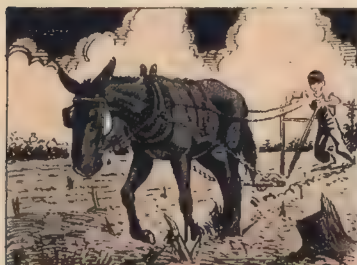
Armen en benen groeien heel traag. Ze geraken nooit helemaal aan het lijf vast, ze blijven er eerder los aan hangen. Alleen als de mens zeer oud is, blijven ze wat vaster. Het schoonste verschijnsel van de mens is, dat hij nooit van zijn benen af valt. Mensen, die nog niet lang leven, noemt men soms kinderen. Het verschil is, dat de stukken dan nog wat kleiner zijn. Ze hebben er anders evenveel. Men zegt, dat de mens een redelijk schepsel is, dat betekent dat de meeste mensen er nogal redelijk door kunnen, en dat het veel slechter had kunnen zijn.

Mag de meester nu eens zelf wat over zijn ervaringen vertellen ?

De Trouwe Paddy

De vader van Jackie houdt niet van Paddy en geeft bevel de hond te verdrinken. Mark Trail, een vriend van de jongen, zal Paddy verzorgen en opleiden om deel te nemen aan een wedstrijd voor jachthonden...

Gedurende drie dagen werkt Jackie van 's morgens tot 's avonds...

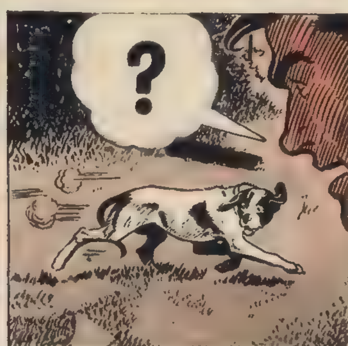

Mark en Jackie vermoeden niet dat Paddy de nabijheid van de razende vos speurt...

Jackie streelt zijn hond en tracht hem gerust te stellen...

Opgeschrikt door het schot vlucht de vos...

(Wordt voortgezet.)

Volgende week : IS PADDY RAZEND ?...

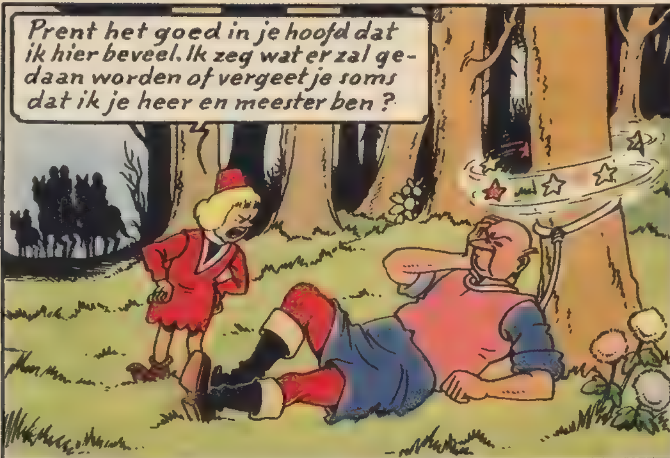
DE SCHAT VAN BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De jongeheer van Beersel en zijn gevolg werden in het woud overvallen. Ze verslaan hun vijanden...

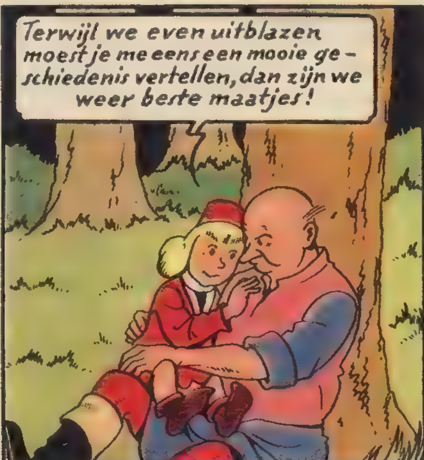

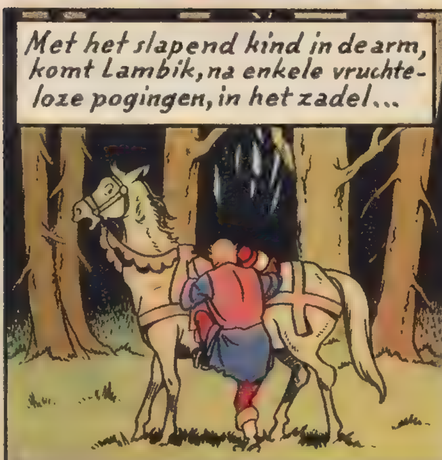

(Wordt voortgezet.)

TEXAS SLIM

DE HINDERLAAG

Roman door
MARCEL ARTIGUES
★
Geillustreerd door
REF

KOEN was niet in staat een woord te uiten, zijn keel was dichtgesnoerd en zijn mond kurkdroog. Hij klampte zich aan Texas Slim vast als een drenkeling aan zijn redder.

Het paard was op hol geslagen. In een vaart die niets nog vermocht te remmen stormde het op de rotsmuur aan, waar het ongetwijfeld de dood zou vinden... Tussen de rotswand en de razende, schuimbekkende kudde stond er één boom, de boom die deze vervloekte plek z'n naam had gegeven, een hoge den waarvan de onderste takken ongeveer drie en half meter boven de grond hingen.

— Sla je armen om m'n hals en los niet! schreeuwde Texas Slim zijn jonge vriend toe...

Bliksemsnel trok hij de rope uit de knop van het zadel en sloeg deze om de laagste takken van de denneboom, dan lichtte hij zich uit het zadel en trok zich met beide handen op...

Het was hoog tijd... Onder hen ging de stroom voorbij, zelfs het laatste gehinnik van de trouwe Bill was niet meer te horen... Het paard was verzwolgen door de dolle kudde die nu de geweldige rotsmuur naderde... Hoe ongelooflijk het ook moge klinken, maar daar stonden de dieren plotseling stil. Eerst keken ze een beetje verbluft naar de muur die hun wilde ren stuitte, dan waren ze gekalmeerd en lieten zich door de cowboys gewillig terugleiden. De hoeders kenden hun dieren en wisten dat ze na zo 'n wilde galop gehoorzamen aan een rustig bevel en een zacht tonggeklak...

Onder hen ging de stroom voorbij, zelfs het laatste gehinnik van de trouwe Bill was niet meer te horen...

DAT WAS EEN « STAMPED » !

TEXAS SLIM liet Koen uit de armen glijden. Ze waren beiden diep ontroerd. De Ridder van de Prairie verborg zijn aandoening spoedig achter een ironische glimlach maar in zijn ogen lichtte een kleine, zachte vlam.

— Jongen, je wilde immers iets van de zeden en gewoonten van Texas leren kennen ? Nu heb je een stamped meegemaakt en je zult die, geloof ik, niet zo vlug vergeten !

Koen kon niet antwoorden. De cowboys stonden nu allen rond hen geschaard.

— Het spijt me vreselijk, zei de leider van de groep. Men kon het hem aanhoren dat hij diep onder de indruk was... Je hebt het er prachtig afgebracht, Texas Slim. Proficiat !

— Ja, wij leven nog maar onze arme Bill is het slachtoffer van die horde geworden. Het was zo 'n bovenste, beste paard. Gisteren nog redde Bill ons het leven, vandaag...

Het vlammetje in zijn ogen was gedoofd en hij keek treurig naar de plaats waar de stieren de arme Bill vertrapt hadden. Al de cowboys staarden nu naar die plek want al de cowboys van het Westen koesteren dezelfde innige gehechtheid aan hun trouwe paarden en allen voelden het leed van Texas Slim. Spoedig echter verwensten ze de oorzaak van de ramp.

— Ha, die wandelende poppenkast ! Die ellendige snoeshaan !

— Texas Slim, haal je rope niet van die boom, we hebben ze nodig. We hangen die bandiet op, hij heeft het dubbel en dwars verdiend !

Met Texas Slim en de cowboys van de Old Fellows Ranch heeft Texas Slim de strijd aangebonden tegen een geheimzinnige bende, die de petroleuminstallaties saboteert. Koen en Texas Slim ontsnappen aan een achtervolging van de bandieten, doch worden nadien in het nauw gedreven door een opgejaagde kudde...

WAS SHELDON GISBORNE SCHULDIG ?

OP hetzelfde ogenblik kwam de schuldige in zijn belachelijk jagersplunje naar hen toe. Hij zag er ellendig uit, vol stof en zweet en had zijn hoedje met pluim verloren... Hij kwam zijn excuses aanbieden want hij had zich rekenschap kunnen geven van de gevolgen van zijn onhandigheid.

Alhoewel Texas Slim verdriet had om zijn trouwe Bill, toch kon hij niet boos zijn op Sheldon Gisborn, die er zo ongelukkig uitzag...

— Het was een ongeluk. Praten we er niet meer over, zei hij, en bedaarde de heetbloedige cowboys met een vriendelijk knipoogje.

Texas Slim en Koen stegen op het paard dat de cowboys hen leenden en reden langzaam in de richting van de Old Fellows Ranch, nagewuifd en gegroet door de veehoeders. Wat ze Sheldon Gisborn nariepen was alles behalve vriendelijk en deze maakte zich dan ook vlug uit de voeten...

TANTE JEANNE HEEFT HET WOORD...

EEN half uur later bereikten onze vrienden de veilige hoeve... In de ranch heerste enige verwarring en Texas Slim en Koen, die over de gebeurtenissen alhier niet ingelicht waren, zetten grote ogen op...

Tante Jeanne, nog steeds in het rijkostuum van Kid Stanton, kwam hen tegemoet.

— Ha, daar zijn jullie. Het is niet te vroeg, zei ze zo koud mogelijk, maar ze sloot Koen, die intussen afgestegen was, vast in de armen.

— Onze schuld niet als we even over tijd zijn, antwoordde Slim flegmatiek.

In twee woorden vertelde hij wat hen allemaal overkomen was en liet ondertussen zijn scherpe blikken glijden over de gezichten van zijn boys.

— Waar komen jullie vandaan, boys? Wat is er gebeurd ? Wat hebben jullie uitgehaald tijdens mijn afwezigheid ?

Het was tante Jeanne die, in naam van heel de verzameling kort en bondig antwoordde. Ze waren immers op zoek gegaan naar Slim zelf, naar de jongen en naar de échte politieagenten...

— Op vier mijlen van de Ranch begonnen de moeilijkheden. De schurken waren zowel op de hoogte van onze tocht als van de komst van de politieinspecteurs en de wandeling van Texas Slim naar Lucky Fountain en hadden zich in hinderlaag gelegd. Het was reeds donker en plotseling ratelden de machinegeweren van uit een auto, die opgesteld was in de Towhee-Pass. Ze waren er volledig door verrast geweest en hadden de terugtocht moeten aanvatten omdat de strijd te ongelijk was. Zelfs die terugtocht was uiterst moeilijk geweest vermits een andere auto heimelijk in hun rug opgesteld was. Eindelijk waren de schurken op de vlucht geslagen en de jongens van de Ranch hadden hen niet kunnen volgen in de duisternis. Hun auto's waren bovendien veel vlugger dan onze paarden !

OLD BEAR TERRY WIL ONDER DE WIJDE HEMEL STERVEN

DE auto's van de bende, die er uitzagen als vredige toeristenkarren, waren in werkelijkheid gevechtswagens met kogelvrij glas en geheime afdelingen waarin wapens verborgen werden.

De schurken hadden hun doel bereikt: de cowboys van de Old Fellows Ranch waren genoodzaakt hun opzoekingen te staken...

— Zijn er gewonden ?

— Ja. Een.

Texas Slim beet zo hard op z'n lip dat ze bloedde. Natuurlijk was er één gewonde. Hij miste toch het vertrouwde gezicht van Old Bear Terry !

— Old Bear Terry !

Slim en tante Jeanne liepen naar hem toe... Hij lag buiten, niet ver van zijn bunk-house omdat hij, zoals hij het zelf uitdrukte, « niet tussen vier muren wou verstikken, doch onder de wijde hemel sterven zoals het een cowboy past. »

Old Bear Terry 's gezicht was asgrauw. Een kogel was diep in z'n been gedrongen en hij had veel bloed verloren...

— Blij je te zien, boss, zei Old Bear Terry hijgend, maar toch glimlachend. Blij dat ik nog afscheid van je kan nemen voor de last round up...

(Wordt voortgezet.)

(Wordt voortgezet.)

Onze Sprookjes zijn oeroud maar eeuwig jong

OEROUD zijn de sprookjes, maar ze blijven eeuwig jong, want steeds opnieuw worden ze verteld en steeds graag beluisterd door jong en oud. Door sprookjes verstaan we hier de vertelsels die diep in het volksgeloof wortelen, van mond tot mond werden overgeleverd en door taalkundigen en folkloristen werden opgetekend.

De sprookjesschat van heel Europa is bijna dezelfde. Zowel bij ons als over de Rijn, in Frankrijk en in Rusland vertelt men van reuzen en draken, van prinsen, domme goedzakkige pummels, of ze nu Jan of Hans heten is bijzaak, van boze stiefmoeders en mooie prinsesjes die in een honderdjarige slaap verzinken zoals *DOORNROOSJE* of, om aan de dwingelandij van een strenge vader te ontsnappen, vermomd het huis ontvluchten zoals *EZELSVEL*. Ten slotte komt steeds de ware prins die hen verlost.

De meeste sprookjes waren oorspronkelijk geen verhalen voor kinderen, doch voor grote mensen en heel vaak waren alle personages en alle handelingen symbolen. In het sprookje van *ROODKAPJE* b.v. is de grootmoeder het symbool van de oude wijsheid en zij woonde in een hutje te midden van drie eikenbomen en een notenhaag : een heilige plaats. De « oude wijsheid » werd immers diep vereerd.

Ieder volk heeft ook zijn dierensprookjes. Je kent toch het verhaal van de *GELAARSDE KATER*, die de goedhartige molenaarszoon uit de druk helpt ? In Rusland speelt de sluwe vos deze rol. De dieren hebben hun eigen karakter in de sprookjes, ze kunnen praten en zelfs toveren, want dikwijls zijn het geen echte dieren, maar betoverde prinsen... In Noord-Duitsland roept de visser die aan het strand staat : « Mantje, Mantje, Timpetee. »

« Buttje, buttje in de See » en bij ons : « Visken, visken in de rode zee !

Waarop de vis antwoordt :

— Wat belieft u, meneer van Tintelentee ?

— Mijn vrouw is zo vol grilletjes en heeft zo graag haar willetjes.

— En wat wil er uw vrouwken ?

— Een koets met twee paarden en twee knechten !

— Ga maar naar huis, ze heeft het al ! »

In Duitsland werden de sprookjes opgetekend door de gebroeders Grimm, die je zeker reeds kent, en door J.W. Wolf die in 1845 een verzameling van vierhonderd acht en dertig sagen en sprookjes uitgaf, waaronder zeven en dertig Vlaamse. In Frankrijk wordt Perrault de « vader van de feeën » genoemd. Hij overleed nu tweehonderd vijftig jaar geleden. De grote verteller van de Scandinavische landen is Hans Andersen.

★

IN onze gewesten gaven de dichter Pol de Mont en Alfons De Cock de eerste stoot aan het optekenen en het bewaren van de mooiste Vlaamse vertelsels. Is de stof, het gegeven zelf, van de sprookjes voor bijna heel Europa dezelfde, de wijze waarop ze verteld worden en de details zijn verschillend. De Vlaamse vertelsels zijn heel sappig, de humor en de spotlust overweegt er meestal in en we zijn rijk aan pittige dierenverhalen. Ken je dat van de *KRAAI EN DE PUID ?*

« Daar zat een kraai aan den boord van den put en ze zei :

— Puid, kruip uit.

— Ge zoudt mij pikken, zei de puid.

— Ik 'n doe, zei de kraai.

De puid kroop uit.

— Pikke, zei de kraai.

— 'k Had het gepeinsd, zei de puid. »

Onlangs werd *Het Vlaamse Sprookjesboek* (1) uitgegeven door Maurits de Meyer. Hierin lezen we ondermeer het sprookje van Klein Duimken die met zijn moeder in een huisje van droge bladeren woonde en toch zó graag pannekoeken at. Z'n moeder was te arm om ze te bakken en Duimken, die wel klein was maar sterk en heel slim, ging er op uit om het nodige bij elkaar te halen. Een volle zak meel sleepte hij aan, een kuip boter, een grote houtmijt, een vat vol melk en een hele kluit gist... Men merkt dadelijk dat het hier een echt Vlaamse smulpartij gaat worden, maar wacht, het is niet gedaan...

« Toen moeder en zoon gesmuld hadden tot ze niet meer konden, kwam de pachter die de melk gegeven had, Duimken verzoeken om de volgende dag de koeien te hoeden. Ja maar, Duimken liep als koeienhoeder door het hoge gras de krekels en mieren achterna en een van de koeien at hem op !

Toen de meid het vee had gestald en die koe aan 't melken was, hoorde zij alsmaar zingen :

« Ik zit zo warm
in den koeiendarm !
Ik zit zo warm
in den koeiendarm ! »

Verschrikt liep zij de pachter halen.

— Ik durf wedden, tien tegen één, dat het Duimken is, zei de pachter. Wij kunnen niet anders doen dan de koe te laten slachten om de jongen te bevrijden.

De koe werd geslacht, en toen ze daar in stukken gesneden lag, kwam er een arme vrouw langs en bedelde om wat afval. 't Gebeurde dat zij precies het deel van 't binnenste van de koe kreeg, waar Duimken in zat. Nauwelijks had zij haar korf opgetild en enkele stappen gedaan of Duimken begon te roepen :

« Ik zit zo warm
in den schooierskorf
Ik zit zo warm
in den schooierskorf ! »

— Here mijn tijd ! Het spookt hier, schreeuwde de vrouw. En zij gooide de korf weg en rende heen.

Nu was Duimken tevreden. Hij kroop uit de koeiendarm, maar zag ineens een dronken soldaat aan komen zwaaien en verstak zich vlug in een mollegat. De soldaat tuimelde neer, juist boven dat mollegat, en bleef er liggen slapen. Toen trok Duimken een els uit zijn broekzak en stak er mee in de bil van de slaper, zo diep als hij kon. De kerel sprong op en liep al jankend naar huis ! En Duimken, voor goed verlost, keerde terug naar zijn moeder...

H.

---

(1) « Het Vlaamse Sprookjesboek », samengesteld door Maurits de Meyer en mooi uitgegeven door W. de Haan, N.V., Utrecht, en N.V. Standaard Boekhandel, Antwerpen. « Visken, visken in de Rode Zee », « De Kraai en de Puid » en « Duimken » zijn uittreksels uit dit boek, dat wij ten zeerste aanbevelen.

HET SEIN STAAT OP ROOD

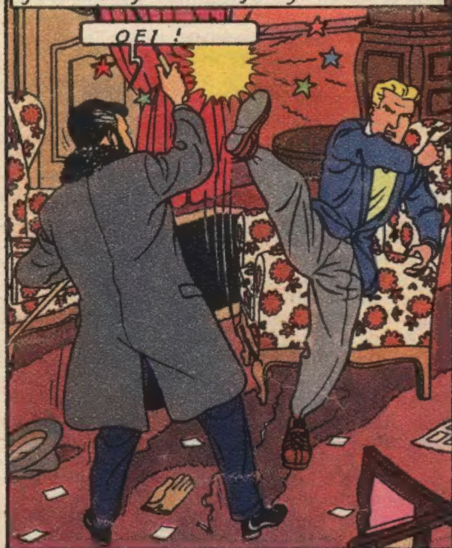
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Lefranc heeft de strijd aangebonden met een geheimzinnige en machtige misdadigersbende. Axel Borg, de chef van de bandieten, komt Lefranc in z'n hotel bedreigen...

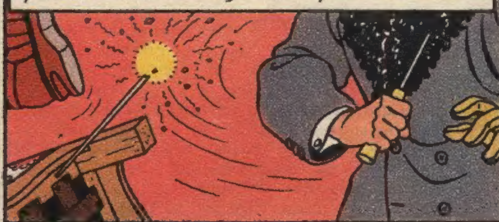

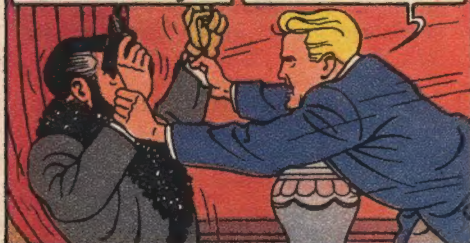

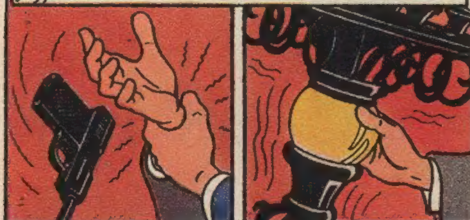

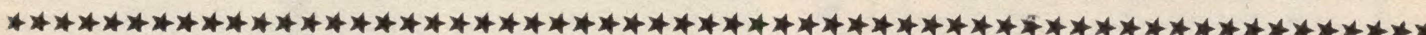

(Wordt voortgezet.)

STORMKLOKKEN LUIDDEN

TROOSTELOZE EENZAAMHEID VAN WEER ZEE GEWORDEN LAND...

MEN maakt zich ongerust op de meteorologische dienst. Bij de laatste ebbe is het water niet gedaald, en er is noodweer op komst! Wat gaat dat worden? Het weerbericht voorziet een windsterke van 120 tot 140 km. per uur!

De poldersbewoners en de Zeeuwen op hun eilanden vrezen niets. Zij voelen zich veilig achter hun sterke dijken. Sinds generaties hebben de dijken van Zeeland en het Noord-Brabants polderland niet meer begeven. Waarom zouden ze nu begeven? Nu ze zoveel sterker geworden zijn, dank zij de grotere middelen van de moderne techniek.

De bevoegde diensten van de Rijkswaterstaat delen echter het optimisme van de polder- en eilandbewoners niet. Zij vrezen voor het ergste. Rond middernacht wordt er alarm gegeven. Het water stijgt en heeft op meerdere plaatsen de rand van de dijken bereikt! En dan moet je weten dat de dijken minstens 50 cm. hoger liggen dan het hoogst gekend waterpeil!...

Het water stroomt over de dijken!!! In alle richtingen wordt er getelefoneerd. De radio alarmeert heel het land. Van alle kanten komen er onheilspellende berichten. Niet alleen de Zeeuwse eilanden, maar ook de dijken van de Schelde, de Belgische en de Engelse Noordzeekust worden overspoeld. Een verschrikkelijke Noordwesterstorm, het springtij en de vloed die volgt op de volle maan hebben in enkele uren tijd de sterkste en beste dijken van de wereld vernield! Dr van Veen, de hoofdingenieur van de Hollandse Rijkswaterstaat, verklaart dat zijn dijken niet begaven maar eenvoudig overspoeld werden door het ongelukkig samenvallen van Noordwesterstorm, springtij en vloed.

DE EERSTE HELICOPTER DIE OP DE ZEEUWSE EILANDEN LANDDE WAS ER EEN VAN DE SABENA

DE eerste piloot die de verbinding wist tot stand te brengen tussen de overstroomde Zeeuwse eilanden en het vasteland was Gerard Tremerie, een van de piloten van de Sabenahelicopters die met de postdiensten belast zijn. Gerard Tremerie was te Melsbroek opgestegen met als vage opdracht hulp te bieden aan twaalf mensen die ergens op Overflakkee door het water geisoleerd waren. Alle Hollandse bladen hebben deze piloot om zijn kranige hulpactie bij het redden van eilandbewoners, het overmaken van rapporten en het leiden van de schepen van de hulpactie geloofd. Enkele dagen na de ramp was men er in geslaagd, met niet minder dan 220 Hollandse, Belgische, Engelse, Amerikaanse, Italiaanse, Zweedse en Noorse vliegtuigen een luchtbrug te leggen tussen het vasteland en de eilanden. De Amerikaanse hefschroefvliegtuigen hebben in samenwerking met amphibiewagens minstens 700 mensen gered. Voortdurend cirkelden al deze toestellen boven de geteisterde gebieden. Zij wierpen zandzakken, eten, benzine, kleding, laarzen, rubberboten af op van te voren langs de amateurzendstations voorgestelde dropplaatsen.

Iedereen stond dadelijk, in de letterlijke zin van het woord, in de bres om hulp te bieden. Mannen en vrouwen, ouden van dagen en schooljongens, allen die niet door de eerste vloed verrast waren, stonden dag en nacht zij aan zij om het steeds aanstuwende watergeweld te keren door het aanleggen van nooddijken met zakken zand, aarde, stenen, rijsthout, balken, al wat hen maar onder de handen viel en weerstand bieden kon aan Hollands' erfvijand.

Uit de vissershavens voeren de vissers spijts het noodweer uit om hulp te bieden aan de noodlijdenden. Zo hebben de Scheveningse vissers met negentien sloepen twee duizend mensen van het eiland Putten gered en meer dan duizend koeien!

Bij het vallen van de Zondagavond werden de reddingswerken bemoeilijkt, maar niet stop gezet. Onder het licht van reusachtige schijnwerpers werd er voort gewerkt aan het versterken van de dijken, die nog niet begeven hadden.

De reddingswerken werden geleid door de bevelhebbers van het landleger en de marine van uit een reusachtige, door de Duitsers aangelegde bunker te Clingendael bij Den Haag. Van achter deze meterdikke betonnen muren werden alle beschikbare krachten met de grootste nauwkeurigheid ingezet op de meest bedreigde plaatsen.

HELP NU USELF, SO HELP U GODT!

Bij de redding hebben zich ontelbare ongelooflijke dingen voorgedaan. Zo getuigen

Wie naar Amsterdam wou werd door deze zwakke nooddijk opgehouden, niet ver van de Moerdijkbrug. Zal dit dijkje bestand zijn tegen een nieuwe vloedgolf?...

Voortdurend rijden nieuwe wagens aan, gevuld met zakjes zand, aarde, stenen, om de nooddijken te versterken. Zie je de club die hier zo triestig aanspoelde...

OVER DE LAGE LANDEN !

schippers dat de zeventigjarige mevrouw Bogerd meer dan honderd meter ver heeft gezwommen om zich te redden ! Honden die door de redders meegenomen werden, wilden niet naar veiliger oorden vertrekken. Telkens weer sprongen ze in 't ijskoude water om naar hun boerderijen terug te keren ! In het zwaar getroffen Oude Tonge voeren een koster en een brandweerman op een kerkbank door het water naar het altaar om de hosties te redden. Halverwege ontglipte hen bij het laveren de sleutel van het tabernakel. Met een grote magneet werd de sleutel weer opgevist en de hosties werden gered.

In sommige dorpen zaten de boeren in de bomen, in de hoogst gelegen hofsteden, of in de kerktorens te wachten op redding, en intussen zongen zij vroom, zoals alleen Zeeuwen dat kunnen, psalmen om de Heer zijn erbarmen af te smeken.

Terwijl de Britten aan de Hollanders, sinds eeuwen beroemd als dijkenbopwers om raad vroegen voor het indijken van het water dat hen ook had geteisterd, hebben de Amerikanen de Hollanders doen opkijken met de originele methodes die ze aangewend hebben voor het stoppen van de bressen. Van uit Duitsland voerden de Amerikaanse transportvliegtuigen hele vrachten rotsblokken aan. Boven sommige bressen legden de Amerikanen ijzeren noodbruggen (Bailybruggen) en stopten die vol rotsblokken en zandzakken. Wanneer ze daar mee klaar waren, ondermijnden ze lichtjes de vier pijlers van de brug en lieten die ladingen dan ontploffen met het gevolg dat de brug in de bres zakte en deze grotendeels was gestopt.

INTERNATIONALE SOLIDARITEIT IS GEEN IJDEL WOORD !

DAAR heb ik me persoonlijk rekenschap kunnen van geven. Op de Hollandse banen had men zelfs als journalist al de moeite van de wereld om tussen al die reusachtige militaire colonnes van Amerikaanse, Belgische, Franse en Hollandse troepen vooruit te geraken. Op de vliegvelden zag ik machines van bijna alle West Europese naties. De RAF was er ook vlug bij. Duitsland zond schepen en manschappen te hulp, en een compleet geoutilleerde rijdende ambulantie. Uit Frankrijk kwam een trein aanzetten vol dekens, en studenten die kwamen helpen. Op de Parijse boulevards collecteerden de studenten voor de slachtoffers van de dijkbreuken. Zelfs de burgemeester van Tokio telegrafeerde naar zijn Amsterdamse collega om hem te vragen hoe hij best daadwerkelijke hulp kon leveren ! Talrijke plezierjachten vaarden uit alle West Europese havens naar de rampgebieden om hulp te brengen. De bekende toneelschrijver Jan de Hartog vaarde ook dadelijk met zijn boot, iemand met een dokter en een verpleegster naar Zeeland.

Door de radio werd omgeroepen dat de bakkersgezellen in geheel Nederland 10 % van hun loon zouden afstaan voor het nationaal Rampenfonds. Hun werkgevers zouden dat bedrag verdubbelen ! Zeven en veertig politiebeambten uit Bremen stonden vrijwillig hun verlof af om de Nederlandse geteisterden te helpen.

De bemanning van het gezonken schip « m. s. Klipfontein » vond, tijdens de thuisreis, in haar zakken nog 550 gulden om hun Hollandse broeders in de nood te helpen. Tijdens de eerste inzamelingen voor klederen voor de Zeeuwse boeren en boerinnen werden talrijke smokings en avondjaponnen ingestuurd... De bekende toneelspeler Jan Musch die zijn afscheidsvertoning gaf met « De Vrek » van Molière, bleek niet vrekkig te zijn, want hij gaf de enveloppe die de burgemeester hem met een dankwoordje ter hand stelde, ongeopend aan het Rampenfonds.

Te Arnhem doet een leraar van het Stedelijk gymnasium een geldboete betalen wanneer zijn leerlingen hun boeken vergeten. Die geldboeten komen in het Rampenfonds terecht. De leraar ging zelfs zo ver, zijn leerlingen aan te zetten hun boeken dikwijls te vergeten onder het motto : **Vergeet, opdat gij niet vergeet !**

De avond valt over het verdronken land.

GEREDDEN VERTELLEN...

HET grootste centrum voor de geëvacueerden was de reusachtige Ahoyfeesthal, te Rotterdam. In enkele uren tijds waren daar duizenden matrassen, kledingstukken, broden, bergen speelgoed, enz., bijeengebracht. De Rotterdamse rivierpolitie bracht de overlevenden naar die hal, waar ze door de diensten van het Rode Kruis versterkt met honderden vrijwilligers uit alle standen van de Rotterdamse bevolking ontvangen werden met een troostwoord, een warm kledingsstuk, een goed maal en een bed. Daarna kwamen de getroffenen wat op adem en vertelden hun belevenissen.

Een man zag al zijn familieleden in het water omkomen. Slechts een zoontje kon hij redden. Hij waadde er mee door het water en toen hij een veiliger oord had bereikt, zag hij dat zijn zoontje in zijn armen gestorven was...

Een boer sloeg met heel zijn gezin in zijn wagen op de vlucht, toen hij de alarmberichten had vernomen. Hij reed met zijn auto door het opkomende water. Plots kwam zijn wagen in een put terecht. Hij kon zich nog redden, maar zijn auto werd met al zijn gezinsleden meegesleurd. Naderhand moest de man vaststellen dat zijn boerderij niet eens onder vloed geleden had...

Wie zal er kunnen zeggen hoeveel mensen er gestorven zijn van koude en ontbering in de bomen, op de daken, in de kerktorens ? Hoevelen zijn er gek geworden van angst ? Hoeveel wezen heeft deze watersnood gemaakt ?

ENKELE CIJFERS

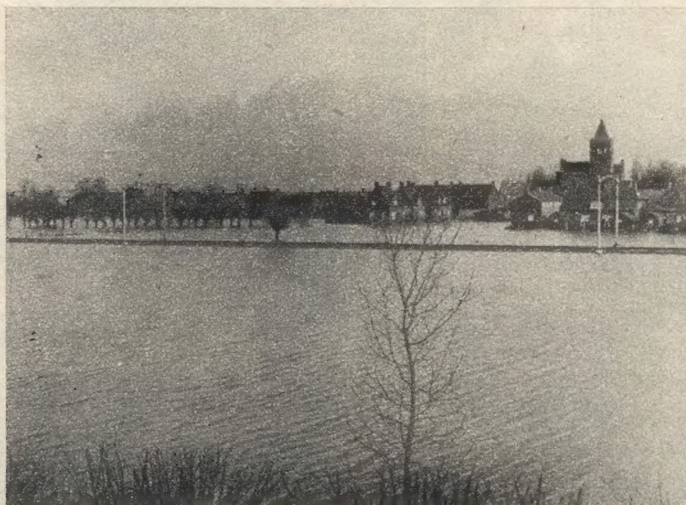
HET aantal doden heeft in Holland alleen bijna de 1.500 bereikt ! Twee Zeeuwse dorpen, Oude Tonge en Stavenisse, hebben elk meer dan drie honderd doden te betreuren ! Stavenisse heeft zijn doden moeten begraven zonder dat de doodsklokken mochten luiden, want in geval van watersnood zijn de klokken het beste alarmiddel voor de bedreigde streken. In de buurt van Stavenisse zaten nog talrijke families op daken verschanst. Hadden die de klokken horen luiden, dan zouden ze opnieuw door paniek aangegrepen zijn. Stavenisse heeft dus zijn slachtoffers in alle stilte moeten begraven.

In Holland loopt de schade in de honderden millioenen gulden. Bijna een tiende van de vruchtbaarste gronden (ongeveer 200.000 hectaren) stonden onder water.

Er verdronken 35.000 koeien, en kostbare koudbloedraspaarden, varkens, schapen, enz. Voor een totaal bedrag van 400 millioen gulden (te vermenigvuldigen met dertien om het bedrag in Belgische frs. te krijgen). Meer dan 60.000 mensen werden uit hun huizen verdreven en van alles beroofd door het woeste watergeweld.

Die nacht van 1 Februari, toen de stormklokken over de Lage Landen luidden, zal binnen vele eeuwen nog herdacht worden als een van de rampspoedigste dagen uit de geschiedenis van het volk der Nederlanden.

JOHAN DE BRABANDER.

Zo zagen vele Zeeuwse en Noord-Brabantse dorpen er uit in de week na de overstromingen.

Het Hollands leger en de marechaussee waren schitterend ! Ze hebben hun taak met verbeten hardnekkigheid vervuld. Een land was in oorlog met het water !

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

Kuifje en zijn vrienden bevinden zich aan boord van de maanraket. Tijdens de lange reis naar de aardsatelliet, groeit het haar van de detectives onrustwekkend. Het botert niet tussen die twee en kapitein Haddock...

(Wordt voortgezet.)